

РЕШЕНИЕ

№ 4458

гр. София, 05.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4068** по описа за **2021** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба, подадена от [фирма] срещу съдебно решение № 20000139 от 4.01.2021 г., постановено по нахд № 10428/2020 г. по описа на СРС, НО, 136 състав с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № Р-10-252/26.05.2020 г., издадено от заместник- председател на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на касатора на основание чл. 290, ал. 9, т. 1, пр. първо от Закона за пазарите на финансови инструменти /ЗПФИ/, е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лева, за извършено нарушение на чл. 82 ал.9 от ЗПФИ.

В жалбата се навеждат доводи, че оспореният съдебен акт е постановен при липса на мотиви, касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 НПК. Сочи, че въззивният съд не е обсъдил в цялост събраните по делото доказателства и че не е изпълнил задължението си служебно да изясни обективната истина. Ако съдът беше обсъдил всички доказателства и доводи би достигнал до извод, че касаторът не е извършил нарушение на чл. 82 ал.9 от ЗПФИ. Твърди, че е налице нарушение на

правото му на защита. Моли съда да отмени обжалваното съдебно решение и потвърденото с него наказателно постановление, евентуално да върне делото за ново разглеждане.

Ответникът- КФН, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна и моли да се остави в сила решението.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, IV- ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Суверенно право на решаващия съдебен състав е да формира вътрешно убеждение, но това следва да стане при обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства по делото, обективирано в мотивите към съдебния акт, което в конкретният случай не е било сторено. Въззивната инстанция всякога е длъжна да даде отговор на възраженията и доводите на страните независимо дали ги счита за основателни или не и дали ги уважава или не. Този именно отговор е израз на задължението на въззивна инстанция, която е и контролна такава - да провери изцяло законосъобразността на НП. Резултатът от тази проверка не може да е формален. Той винаги трябва да бъде обективиран по делото - в мотивите на въззивния съдебен акт, така че да стане достояние на страните, а страната, която е изтъкнала довод в хода на съдебното производство, да узнае и проследи начина на формиране на волята на съда, по силата на която аргументите са или не са уважени. Всяко отклонение от принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК, вр.чл.84 ЗАНН представлява съществено процесуално нарушение.

В случая НП е потвърдено изцяло декларативно, без да са ясни съображенията на съда за това. В крайна сметка въззивната инстанция е пренебрегнала процесуалното си задължение, произтичащо от чл. 339, ал. 3 НПК, вр.чл.84 ЗАНН да изложи ясни, точни, изчерпателни и законосъобразни мотиви по всички основни фактически и правни въпроси, за разрешаване пред нея.

Касационният контрол за законосъобразност на оспореното съдебно решение, упражняван от Административен съд София-град е ограничен от въведените с жалбата основания /чл.218, ал.1 от АПК/, с изключение на съответствието му с процесуалните изисквания, свързани с правораздавателната власт на въззивната инстанция, съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд. При липсата на изчерпателни фактически и аргументирани правни изводи в мотивите към решението относно релевантните за законосъобразност на НП обстоятелства, и включени в предмета на доказване по делото, не може да бъде осъществен дължимия от АССГ контрол за законосъобразност. Недопустимо е АССГ да постанови акт, който замести този на решаващия съд, което би лишило

страните от една съдебна инстанция по фактите и приложението на закона.

Касационната инстанция не може да подменя вътрешното убеждение на контролирания съд по фактите, включени в предмета на доказване, но той е оправомощен да извърши проверка относно изпълнението на процесуалните изисквания, гарантиращи правилното му формиране в съответствие с принципната норма на чл. 14 от НПК. Вътрешното убеждение е съзнателна увереност, основана на доказателствените материали, събрани и проверени по надлежния ред при обективно, всестранно и пълно изследване на обстоятелствата по делото, анализирани и оценени поотделно и в тяхната взаимовръзка. Нарушение на тези изисквания е налице, когато решаващият съд е игнорирал доказателства (напълно пренебрегнал), само формално е обсъдил или недостатъчно преценил някои от доказателствените материали за фактите, включени в предмета на доказване, на което именно сочат данните по делото. В този смисъл, основателни се явяват доводите, изложени в касационната жалба, досежно липсата на мотиви в оспореното решение. Въззивният съд не е изпълнил задължението си служебно да събере доказателства относно изясняване фактическата обстановка. Бланкетното позоваване на правни норми и общите съждения на съда без да има задълбочен анализ, както на тези правни разпоредби, така и на доказателствата, не може да доведе до спазване на изискването за мотивираност на съдебното решение. Изясняването на обективната истина е процес, при който съдът следва да извърши цялостна проверка на фактите и обстоятелствата, да събере достатъчно и годни доказателства за установяването им, както и да обсъди доводите на двете страни. Съдът не е осъществил дължимата преценка на доказателствата по делото и няма фактически установявания.

По изложените съображения оспореното решение следва да се отмени, а делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на СРС. При новото разглеждане съдът следва да обсъди, съобразно твърденията и възраженията на страните, събраните доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, и въз основа на техния анализ да изложи мотиви по съществуването на спора.

Относно разноските: По претендираните от страните разноски ще се произнесе въззивният съд при новото разглеждане на делото - чл. 226, ал. 3 АПК.

Така мотивиран, Административен съд София- град, IV касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ съдебно решение № 20000139 от 4.01.2021 г., постановено по нахд № 10428/2020 г. по описа на СРС, НО, 136 състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ 1.

2.

